# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj,** se sídlem 1. máje 97, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2017, čj. 864061/17/2607-00540-607648, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 6. 11. 2017, čj. 59 Af 38/2017-22,

**takto:**

**I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**Odůvodnění:**

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci napadeným usnesením odmítl žalobu žalobce (dále „stěžovatel“) dle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Proti tomuto usnesení nyní stěžovatel brojí kasační stížností.

[2] Stěžovatel společně s podanou kasační stížností požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud mu proto zaslal formou výzvy ze dne 12. 1. 2018, čj. 8 Afs 277/2017-22, formulář k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudu nezaslal vyplněný formulář, jak avizoval ve své reakci ze dne 22. 1. 2018 a soud tento formulář neobjevil ani v jiných soudních věcech stěžovatele vedených v posledním půlroce u zdejšího soudu, na což sám stěžovatel taktéž ve zmíněném podání poukazoval, vyzval jej usnesením ze dne 12. 2. 2018, čj. 8 Afs 277/2017-29, aby soudní poplatek ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil. Usnesení bylo doručováno do vlastních rukou adresáta a bylo dne 15. 5. 2018 uloženo v provozovně provozovatele poštovních služeb a stěžovateli byla zanechána písemná výzva, aby si písemnost vyzvedl. Stěžovatel si písemnost nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů, jak předpokládá § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Dle prvně uvedeného ustanovení se písemnost považuje za doručenou poledním dnem lhůty k vyzvednutí. Vzhledem k tomu, že desátý den úložní lhůty připadl na neděli 25. 2. 2018, je nutné dle § 40 odst. 3 s.

ř. s. poslední den lhůty posunout na nejbližší následující pracovní den, tedy na pondělí 26. 2. 2018. Tímto dnem bylo usnesení doručeno.

[3] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích]. Tento poplatek je dle položky č. 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, zpoplatněn částkou 5 000 Kč.

[4] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě alespoň 15 dní; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Podle pravidel pro počítání lhůt uvedených v § 40 odst. 1 s. ř. s., lhůta k úhradě soudního poplatku uplynula dne 13. 3. 2018. Stěžovatel v této lhůtě soudní poplatek nezaplatil, a proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Stěžovatel na zaslanou výzvu reagoval svým podáním ze dne 5. 3. 2018, ve kterém se dovolával změny poměrů. Žádné nové skutečnosti, v důsledku kterých by u něj došlo ke změně poměrů, však neuvedl. Pouze konstatoval, že došlo ke změně faktických poměrů, což má být zdejšímu soudu z jeho úřední činnosti známo, jelikož se soudně brání proti stanovení daně z nemovitých věcí a v souvislosti s tím jsou proti němu vedeny exekuční řízení. Tuto informaci však stěžovatel soudu již sdělil ve svém podání ze dne 22. 1. 2018 a soud tak s ní byl již obeznámen. Nelze tedy konstatovat, že u stěžovatele došlo ke změně poměrů.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo náhradu nákladů řízení, jelikož řízení bylo zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. března 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu